

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 25 юли 1995 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Иван Григоров
Милчо Костов	Пенчо Пенев
Станислав Димитров	Тодор Тодоров
Николай Павлов	Александър Арабаджиев
Димитър Гочев	Георги Марков

при участието на секретар-протоколита Гергана Иванова в закрито заседание, състояло се днес, разгледа конституционно дело № 13 от 1995 г., докладвано от съдията Милчо Костов.

Делото е образувано по искане на Главния прокурор на Република България, с което се оспорва конституционностьта на текстове от Закона за държавния бюджет на Република България за 1995 г. (ДВ, бр. 46 от 1995 г.).

В искането си Главният прокурор се позовава на конституционни текстове (чл. 130), които уреждат организацията на Висшия съдебен съвет. И други конституционни разпоредби, посочени в искането, съдържат подробна правна уредба на правомощията на този орган (вж. чл. 129, ал. 1 и 2, 131, 132, ал. 2 и други от Конституцията).

Изходна теза в искането на Главния прокурор е конституционноправното равнище на уредбата на организацията и дейността на Висшия съдебен съвет.

От тази изходна теза Главният прокурор преценява., че противоречи на Конституцията чл. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 1995 г., защото не съдържа разпоредба, която предвижда размера на разходите, необходими за издръжка на Висшия съдебен съвет; а това означава, че Висшият съдебен съвет за цялата 1995 г. е изваден структурно и функционално от системата на установените в Конституцията държавни органи.

В своето искане Главният прокурор се позовава и на нарушения на процедурата по съставяне и внасяне в Народното събрание на проекта на бюджета на съдебната власт, според представеното искане тези нарушения са в противоречие на чл. 117, ал. 3 от Конституцията.

Главният прокурор в своето искане оспорва конституционносъобразността на чл. 25 от Закона за съдебната власт, защото този текст дава възможност за прекалено широко тълкуване, чрез което пълната бюджетна издръжка на висшия съдебен съвет се предоставя на Министерството на правосъдието и се включва в неговия бюджет.

Конституционният съд обсъди искането на Главния прокурор, като с определение от 22 юни 1995 г. поиска от искателя уточняване на искането относно основанията за оспорване на конституционносъобразността на чл. 3 от Закона за държавния бюджет за 1995 г. Това уточнение е направено с допълнение на искането от 11 юли 1995 г., изпратено в Конституционния съд. Главният прокурор анализира съдържанието на чл. 3 от Закона за държавния бюджет, като обръща внимание върху ал. 2 от този текст, в която не е отчетена същността и спецификата на Висшия съдебен съвет в системата на държавни органи при разпределението на общата издръжка на органите на съдебната власт.

Конституционният съд прецени, че искането е допустимо и в трите основни насоки, в които то е формулирано:

1. Задължително тълкуване на конституционните текстове, които определят организацията и статута на Висшия съдебен съвет в системата на държавните органи с оглед на бюджетната му издръжка (чл. 129, ал. 1 и 2, 130 и 131 във връзка с чл. 117, ал. 2 и 3).

2. Оспорената конституционностьобразност на чл. 3, ал. 2 от Закона за държавния бюджет за 1995 г. (ДВ, бр. 46 от 1995 г.).

3. Оспорената конституционностьобразност на чл. 25 от Закона за съдебната власт като противоречащ на чл. 117, ал. 2 от Конституцията.

Въз основа на гореизложеното Конституционния съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане искането на Главния прокурор за задължително тълкуване на чл. 129, ал. 1 и 2, 130 и 131 от Конституцията относно организацията и статута на Висшия съдебен съвет с оглед на бюджетното му финансиране.

Допуска за разглеждане искането на Главния прокурор за установяване на противоконституционност на чл. 3 от Закона за държавния бюджет за 1995 г., (ДВ, бр. 46 от 1995 г.), и на чл. 25 от Закона за съдебната власт.

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите, министъра на правосъдието, Висшия съдебен съвет, Върховния съд и Националната следствена служба, на които да се изпратят преписи от искането,

допълнението към него и определението с уведомяване, че те могат да представят в 14-дневен срок писмени становища по делото.

Препис от това определение да се изпрати и на подателя на искането (Главния прокурор), като му се предостави възможност в същия срок (14-дневен) да изложи допълнителни съображения по делото.

Председател: Асен Манов